C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.4r-3207/25 Judecătoria Soroca, sediul Florești
Nr.PIGD 4-25091582-03-4r-25082025 Judecător: Alexandru Zadorojniuc

D E C I Z I E
În numele Legii

19 noiembrie 2025 municipiul Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În completul compus din:
Preşedintele şedinţei, judecător Ghenadie Liulca
Judecătorii Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a examinat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul contravenientei Cazacu Zinaida, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din data de 11 iulie 2025, privind examinarea cauzei contravenționale în privința Zinaidei Cazacu învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de agentul constatator, ofițer superior de sector al SP1 al Inspectoratului de poliție Florești, Cotruță Cristin, seria MAI06 nr. 458833 din data de 24 iunie 2025, Cazacu Zinaida a fost sancționată în temeiul în temeiul art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, la amendă în mărime de 500 unități convenționale, pentru faptul că, în perioada 17 septembrie 2024 - 17 octombrie 2024, aflându-se în satul Vărvăreuca, urmare a implementării de către organizația criminală ”Șor”, a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul băncii PSB din Federația Rusă, a primit pentru sine transferuri bănești în ruble rusești, pentru a

vota candidatura unui anumit concurent electoral și alegerea opțiunii ”Nu” la referendumul din 20 octombrie 2024.

La data de 24 iunie 2025, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Florești al IGP al MAI, Cazacu Zinaida, a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 458833 din 24 iunie 2025, și deciziei de sancționare, solicitând anularea procesului-verbal cu încetarea procesului contravențional.

A menționat că nu recunoaște vina. Nu este de acord cu procesul-verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt, procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut. Unul din elementele de bază ale procesului verbal este: Locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale. Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. Prin urmare, fapta incriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator. Agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

A solicitat admiterea integrală a contestației.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din data de 11 iulie 2025 s-a respins ca neîntemeiată contestația de Cazacu Zinaida împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 458833 din data de 24 iunie 2025, întocmit de către agentul constatator, ofițer superior de sector al SP1 al Inspectoratului de poliție Florești, Cotruță Cristin și decizia de sancționare în temeiul art.47[1] alin. (1) Cod contravențional, la amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenienta Cazacu Zinaida a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Bălţi, sediul Central din data de 11 iulie 2025, prin care contestaţia depusă împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 24 iulie 2025 şi a deciziei de sancţionare a fost respinsă cu emiterea unei noi decizii prin care contestaţia să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a invocat că:

- instanţa de fond a emis hotărârea fără a avea la bază un material probator elocvent şi concludent care ar justifica tragerea ei la răspundere contravențională şi sancționarea cu o pedeapsă maximă prevăzută de articolul care îi este incriminat.

- unicul probatoriu la acest dosar este procesul-verbal întocmit în baza propriei aprecieri a agentului constatator pe care instanţa l-a considerat irefutabil, fără să mai examineze alte circumstanţe ale cauzei, poziţia şi argumentele sale şi ale apărătorului ei.
- instanţa prin aşa constatări precum ”contestatarul nu a prezentat careva probe în vederea combaterii învinuirii incriminate” sau ”poziţia contestatarului care nu este de acord şi nu-şi recunoaşte vina ar fi doar declarativă'' denotă o violare gravă a drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, încalcă principiul unui proces echitabil şi acces efectiv la justiţie.
- la examinarea cauzei, instanţa de fond a încălcat unul din principiile de bază ale unui stat de drept şi principii de bază ale unui proces contravenţional - principiul prezumţiei de nevinovăţie.
- agentul constatator şi ulterior instanţa de fond, nu au examinat cauza obiectiv şi nu au indicat toate circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor juridice. Simpla trimitere la faptul că au fost încălcate sau ignorate careva prevederi legale, nu presupune constatarea faptei contravenţionale sau motivarea hotărârii în sensul legii. În susţinerea acestei poziţii invocă faptul că în procesul-verbal contravenţional este descrisă fapta care se prezumă a fi comisă de ea în termeni atât de generali, fără nici o probă care să susţină cele descrise, încât este evident abuzul comis de autorităţi la emiterea deciziei de sancţionare.
- la emiterea deciziei asupra cauzei contravenţionale din 24.06.2025, agentul constatator urma să ţină cont de prevederile art. 5,7, 9 Codul contravenţional la fel cum şi instanţa de fond urma să verifice respectarea condiţiilor prevăzute de lege în procesul de sancţionare a persoanei.
- instanţa de fond a acceptat necondiţionat poziţia agentului constatator, a ignorat prevederile legale exprese, a interpretat şi aplicat arbitrar norma legală, nu a luat în calcul argumentele recurentului şi nici jurisprudenţa CEDO în cazuri similare.
- instanţa de fond nu a verificat problemele esenţiale ale cauzei. Instanţa nu a verificat cum agentul constatator şi-a realizat dreptul discreţionar în activitatea sa. A fost ignorat faptul că în privinţa mea au fost încălcate principiile uni proces echitabil. Instanţa a ignorat analiza scopului acordat de lege şi proporţionalitatea sancţiunii.
- instanţa nu a argumentat şi nu a probat întrunirea elementelor constitutive ale contravenţiei. Nici agentul de constatare dar nici instanţa nu a examinat cazul obiectiv, or o examinare formală a procesului verbal şi deciziei de sancţionare fară

a analiza profund toate elementele, circumstanţele pentru a constata adevărul - este inadmisibil. Instanţa nu a verificat alte probe decât cele prezentate de agentul constatator.
- vinovăţia ei nu a fost stabilită la nici o etapă a procesului. Nu este clar ce foloase ar fi primit, cum a fost comisă de către ea pretinsa contravenţie. Simpla indicare în procesul-verbal cu privire la contravenţie a articolului care prevede o sancţiune nu presupune şi nici nu demonstrează comiterea contravenţiei de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esenţial fondul cauzei.
- atât agentul constatator, cât şi instanţa de fond nu a respectat principiul individualizării pedepsei contravenţionale, un principiu important în legislaţia RM care urmăreşte asigurarea unei aplicări echitabile şi eficiente a sancţiunilor.

În temeiul art.471 alin.(2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Verificând respectarea condițiilor de declarare a recursului, studiind materialele cauzei prin prisma prevederilor legale, Colegiul penal conchide, că recursul în cauză urmează a fi respins ca tardiv, cu menținerea în vigoare a hotărârii contestate, respectiva soluție fiind adoptată în corespundere cu prevederile art.473 alin.(1) lit.a) Cod contravențional, potrivit cărora, *după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul și menține hotărârea atacată dacă recursul: ...este tardiv*.

Analizând cererea de recurs înaintată, cât și materialele dosarului prezentate instanței, Colegiul penal a concluzionat asupra faptului, că recursul declarat de către Cazacu Zinaida este tardiv, reieșind din considerentele ce succed.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de fond (f.d.62), contestația contravenientei Cazacu Zinaida a fost examinată la 11 iulie 2025 în absența sa și a avocatului acesteia, fiind prezent agentul constatator, fiind dispusă deliberarea și pronunțarea hotărârii la data respectivă.

La data de 11 iulie 2025, hotărârea instanței a fost expediată în adresa contravenientei Cazacu Zinaida (f.d.71), ce a fost recepționată de către contravenientă la data de 15 iulie 2025, fapt confirmat prin aviz de recepție (f.d.72).

Este de evidențiat, că dezacord cu hotărârea judecătorească contravenienta Cazacu Zinaida a exprimat prin depunerea recursului, înregistrat la sediul instanței judecătorești cu nr.7340 la 06 august 2025 (f.d.69).

Potrivit prevederilor art.468 alin.(1) Cod contravențional, recursul împotriva hotărârii judecătorești contravenționale se declară în termen de 15 zile de la data pronunțării hotărârii judecătorești sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de judecare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condițiile art.463 alin.(1).

Reieșind din condițiile speței și prevederile normelor citate, se constată, că declarând recurs împotriva actului judecătoresc, recurentul nu a ținut cont de prevederile legale care reglementează procedura înaintării recursului împotriva hotărârii judecătorești contravenționale, în special termenul de declarare al recursului.

Astfel încât curgerea termenului pentru recurs începe din ziua următoare expedierii, pe când cererea de recurs a fost înregistrată la sediul instanței judecătorești la data de 06 august 2025, adică cu depășirea termenului prevăzut de lege pentru declararea recursului (art.468 alin.(1) Cod contravențional).

Instanța ține să menționeze și prevederile art.469 alin. (1) Cod contravențional, potrivit cărora, recursul declarat cu omiterea termenului prevăzut de lege, dar nu mai târziu de 15 zile de la începutul executării sancțiunii sau perceperii despăgubirii materiale, se consideră depus în termen dacă instanța a constatat că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate sau de neinformarea despre adoptarea hotărârii a participantului la proces, care nu a fost prezent la judecarea cauzei, nici la pronunțarea hotărârii asupra ei.

Prin urmare, Colegiul rezidă că, careva temei legal de repunere în termenul de atac a recursului declarat pe caz de către contravenientă instanța de recurs nu a stabilit, or, nici recurenta nu a indicat asupra circumstanțelor care au determinat depunerea recursului cu întârziere.

În acest aspect, Colegiul prin aplicarea cazului din speță a dispozițiilor art.230 Cod de procedură penală, ține să menționeze, că dacă pentru exercitarea unui drept este stabilit un anumit termen, nerespectarea acestui impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Cu constatările și expunerile făcute mai sus, Colegiul va dispune respingerea recursului formulat în speță ca fiind tardiv, ceea ce nu implică verificarea

temeiurilor de drept pentru recurs din rândul celor stabilite la art.466 Cod contravențional prin soluționarea fondului.

În conformitate cu art.473 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod contravențional, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul declarat de către contravenienta Cazacu Zinaida, împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 11 iulie 2025, privind examinarea cauzei contravenționale în privința Zinaidei Cazau învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, se respinge ca tardiv, cu menținerea fără modificări a hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Ghenadie Liulca

Judecători: Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache